

EL CORB I LA GUINEU

Era l'estiu i el sol escalfava els camps, mentre una suau brisa feia que l'ambient fos agradable. Hi havia un corb que a més estava especialment content, doncs havia robat l'últim tros de formatge de la granja veïna i l'esperava un gran banquet!

No gaire lluny, hi havia una guineu que buscava alguna cosa de menjar, ja que tenia tanta gana que l'estómac semblava que roncava.

Però de cop va veure com a l'ombra de les branques de l'arbre hi havia un corb amb un tros de formatge gegant tot content. A la guineu immediatament se li va fer la boca aigua veient el tros de formatge i va començar a rumiar la millor manera de prendre-li. I com que la gana aguditza l'enginy, se li va ocórrer ràpidament una idea. Així que es va dirigir cap al corb i li va començar a dir:

– Molt bon dia Senyor Corb! He vingut de l'Índia per escoltar l'increïble cant que vostè té! Diuen que té una melòdica veu!

El corb va mirar-se la guineu amb l'ull dret ben obert, mentre la guineu li afalagava la seva veu i li explicava les meravelles que sobre aquesta es contaven.

Així que el corb, amb tota l'alegria del món, va inflar el pit, va obrir l'ala esquerra, i es va disposar a cantar. Però només obrir l'elegant bec, el tros de formatge que hi duia va caure directament a l'urpa de la guineu, que no va dubtar en agafar-lo. Mentre marxava corrents, no parava de riure del corb per vanitós.